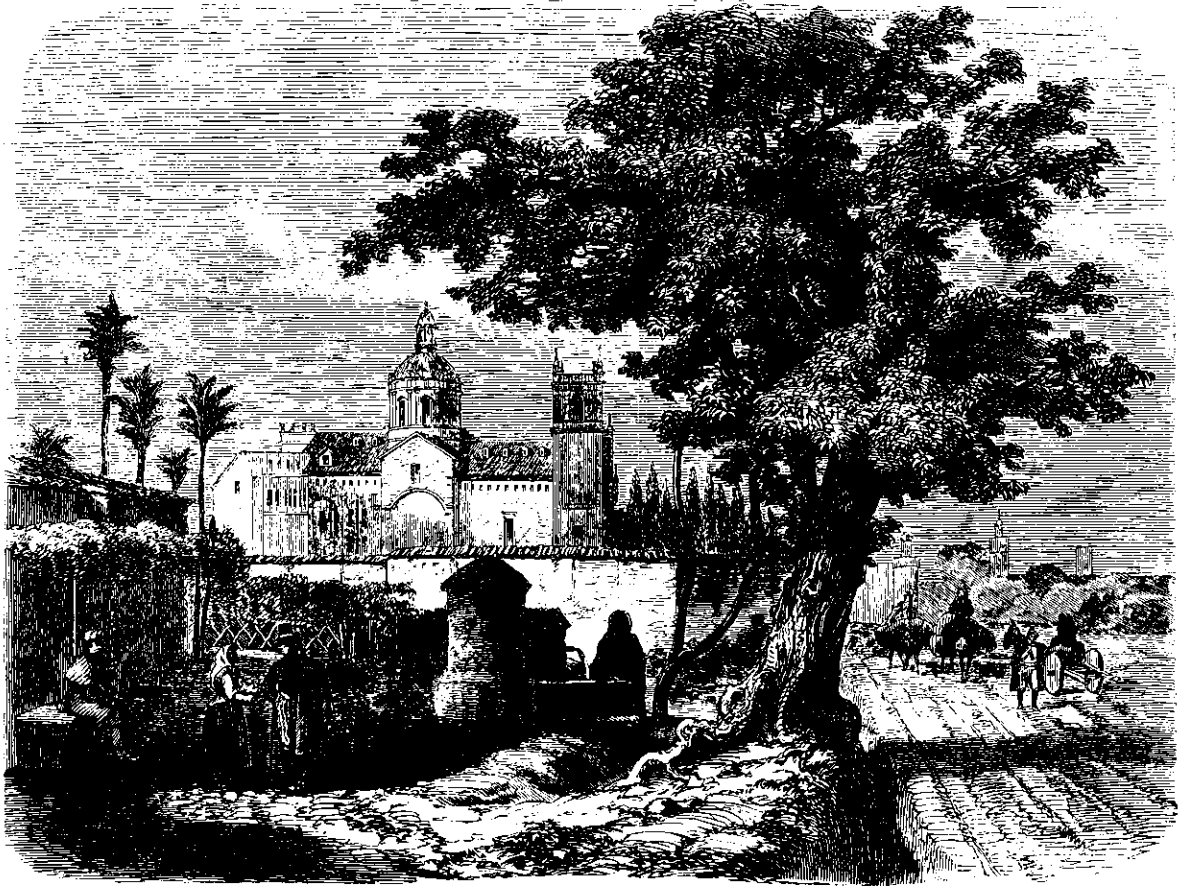

opfundet den og forsynet den med et Slags Ventiler paa Siderne. Feltuniformen, som blev baaren i Afrika og er afbildet i nedenstaaende Figur, bestaaer i en mørkebrun Frakke med et Slag, der naaer til Albuerne og kastes over Løsnysteret. De fraprøde Beenklæder smøges op til Knæerne og til daglig Tjeneste om Sommeren bære Soldaterne Saaler af Hampesletning under Fødderne og lange brune Støvletter.

En Eftermiddag vandrede jeg ud fra Valencia for at besøge det berømte gamle Kloster San Miguel de los reyes og efter en halv Times Marché saae jeg Kirkens majestættige Kuppel hæve sig imellem delige Palmetræer. I selve Porten til Klostersets Forgaard laa en Tigger med Krølferne ved Siden, som syntes at have sin faste Post der, og anmodede mig om en Skjælv paa godt Castiliansk: „noble caballero una limosina por amor de Dios!“ (Edele Herre, en Almisse for Guds Skyld!) Indenfor, i de høje Galler, hvor man skulde vente at træffe Munk vandrende i fromme Betragtninger, overraskedes jeg nu ved at finde et heelt Infanteriregiment indkvarteret. Munkene ere nemlig for en Deel Aar tilbage fordrevne herfra, og som en Følge heraf er en stor Deel af de prægtige Klosterbygninger bleven anvendt til andet Brug, medens dog en endnu større Deel er fuldkommen opgivet og forladt og allerede halvt falden hen i Ruiner.

Klosteret „San Miguel de los reyes“ ved Valencia.

Ved Porten til den indre Gaard standsede en Skildvagt mig, og da jeg ønskede Tilladelse til at besøge Kirken og Klosteret, henviste han mig til den vagthavende Officeer, der strøg meget artigt indbrommede mig den og medgav mig en Soldat som Fører. Vi besøgte først den prægtige Kirke, der er bygget i Renaissancestil og rigt prydet med de skønne farvede Marmorforter, hvorefter Landet har en saa stor Overflodighed. Der-

Saanden, men han afflog dem med øjete spanske Værdighed. „Men De røger dog et Par Cigaretter?“ spurgte jeg. „Med Fornøielse, Sennor, maa jeg bede Dem om lidt Tid?“ Vi satte os paa en Steenbænk i Forgaarden. „Veed De,“ sagde jeg, „at vi ogsaa oppe hos os i Norden have haft spanske Tropper i Aaret 1808? I min Fødeby laa dengang Regimenterne Asturias og Guadalaxara og ældre Folk i Daumark

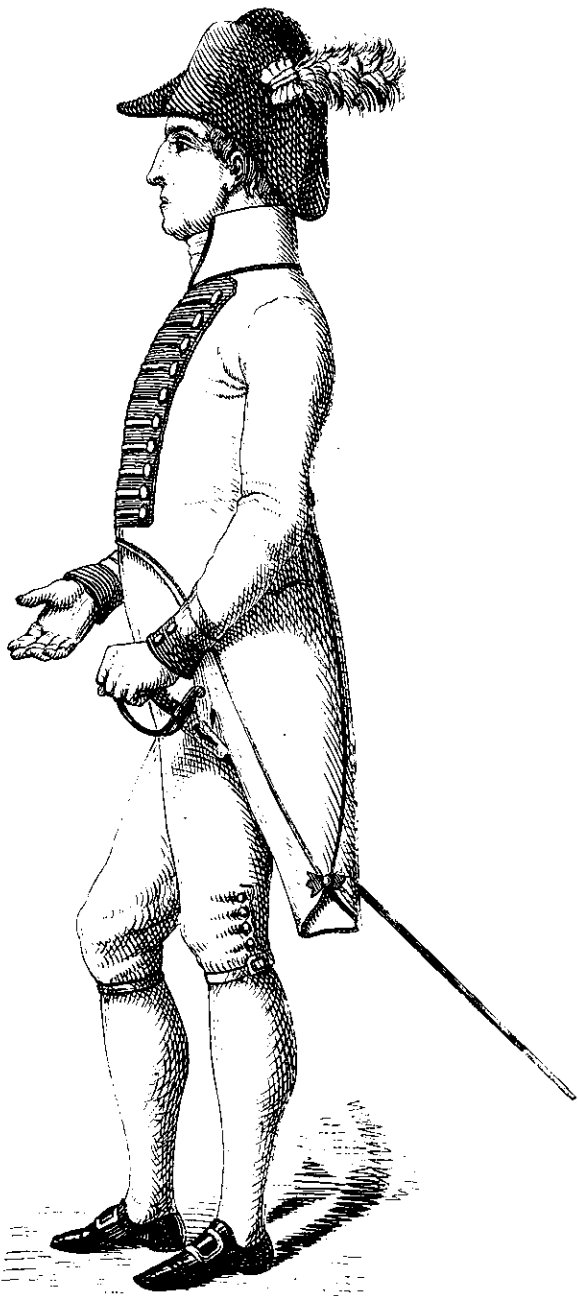
tale endnu om Spanierne.“

„Ja.“ svarede han, „jeg veed meget godt, at det var Tropper under Marquis de la Romanas Commando, og at de ikke vilde taale det franske Nag. Det var i Aaret 1808, at vore Fædre begyndte Uafhængighedskrigen, som endte med Franskmændenes Udbrivelse. Enhver Fjende, som vover sig ind i vort Land, vil altid faae samme Modtagelse.“

Forovrigt ere Regimenterne Asturias og Guadalaxara endnu til. „Har De været med i Afrika?“ spurgte jeg. „Ja, Sennor,“ svarede Soldaten, idet han med en stolt Mine strøg sit sorte Overskæg i Veiret. „Det var jo mit Regiment, der var med alle vegne, hvor det gik haardt til, iblandt Andet ogsaa dengang General Prim, da det kneb mest, greb vor gamle Hane og sturtede sig alene frem foran os ind i Kugleregnen. Vi kunde jo ikke være andet bekendt, end at følge ham, og Seiren blev vor; men ikke en Kugle rørte den tappre

En spansk Sergeant 1860. (Efter en Tegning af J. Kornerup.)

En spansk Officer af Regimentet Asturias 1808. (Efter en gammel Tegning.)

paa kom vi ind i Korsgangen og Refectoriet, hvor nu en Mængde Soldater sadde i forskellige Stillinger. Nogle pubesede deres Baaben og Læderstøi, Andre røg og rullede med stor Behændighed Papircigaretter. Paa Væggen imellem Løsnyster og andre militaire Gjenstande hang hist og her en Guitar og ude fra Gangen hørte man Tonerne af et saadant Instrument. Er den spanske Soldat end fattig og yderst nøisom, sin Papircigar og sin Guitar maa han dog have. Han vil hellere sulte, end undvære sin Yndlingsbestæftigelse, at røge, og hvad Guitaren angaar, da har dette begavede Folk af Naturen en overordentlig Følelse for Musik og Poesi. Alle vegne hører man Guitarens Strænge runge, ledsagede af eiendommelige, klagende Gleskøvsfange. Sprogets Rigdom og Skjønhed og den yderst simple Versebygning tillader manges Soldat eller Boudenos at improvisere Vers, der passe til Leiligheden.

Jeg vilde til Afsted stille min Fører nogle Realer i